

پژوهشگاه معاصر

پژوهشگاه معاصر

www.Keshab.org

فرهنگ معاصر
تهران ۱۳۸۷

فهرستیسی پیش از انتشار

۱۳۱۷ - هوشنگ اتحاد

پژوهشگران معاصر ایران / هوشنگ اتحاد - تهران: فرهنگ معاصر، ۱۳۷۸
ج: مصور، عکس.

فهرستیسی بر اساس اطلاعات نیا.

Contemporary scholars of Iran. : پشت جلد به انگلیسی:
Houshang Ettehad.

کتابنامه.

ISBN 978-964-5545-81-7 ج. ۶ (چاپ دوم: ۱۳۷۸)

۱. محققان - ایران - سرگذشتame.الف. عنوان.

۹۲۰/۰۵۵ ۰۳۱۸۸۲ ب ۶ الف/

* ۰۵۰۵-۰۷۸-۰۷۸ کتابخانه ملی ایران

ISBN 978-964-5545-81-7 شابک ۷-۸۱-۵۵۴۵-۹۷۸

فرهنگ معاصر

شماره: ۴۵، خیابان دانشگاه، تهران ۱۳۱۴۷

تلفن: ۰۲۰-۶۶۴۶۵۵۲۰ - ۶۶۹۵۲۶۳۲

فکس: ۰۲۰-۶۶۴۱۷۰۱۸

E-mail: info@farhangmoaser.com

website: www.farhangmoaser.com

پژوهشگران معاصر ایران

هوشمند اتحاد

ویراستار: فرزانه وزوابی

خط: یدالله کامبی خوانساری

حروفنگاری، صفحه‌آرایی و چاپ:

واحد کامپیوتر و چاپ فرهنگ معاصر

چاپ دوم: ۱۳۸۷ / قیمت: ۱۲۰۰۰ تومان

کلیه حقوق این اثر متعلق به « مؤسسه فرهنگ معاصر» است و هر نوع استفاده بازگانی از این اثر اعم از زیراکس، بازنویسی، ضبط کامپیوتری و یا تکثیر به هر صورت دیگر، کلاً و جزو، ممنوع و قابل تعقیب قانونی است.

فهرست

یادداشت مؤلف	نده
سپاسگزاری	دوازده
خلق و خوی	بخش اول
۱۳	
بخش دوم	
۵۱	نویسنده‌گی
۷۲	۱. تأثیرپذیری هدایت
۹۴	۲. تأثیر هدایت بر دیگران
۱۱۲	۳. داستان کوتاه، رمان
۱۴۲	۴. بوف کور
۱۵۴	۵. تحلیل بوف کور، زندگانی
۱۹۰	۶. سفرنامه و نمایشنامه‌نویسی، نقاشی، موسیقی، شعر
۲۰۰	۷. ترجمه‌های هدایت
۲۰۰	(الف) آثار فرنگی
۲۰۲	(ب) متون پهلوی
۲۰۹	۸. بروزش‌های هدایت در باره فرهنگ مردم (فوکلور)
۲۲۳	۹. آثار هدایت در ذمینه نقد و بررسی
بخش سوم	
۲۷۳	زنگین‌نامه
۲۷۵	۱. دوران کودکی و نوجوانی
۲۸۴	۲. سفر به بلژیک، فرانسه و بازگشت
۲۰۹	۳. تشکیل گروه ربعه، سفر هند

۴. تهران، قبل از آخرین سفر او به پاریس، پاریس آخر	۲۲۸
۵. خودکشی در پاریس	۲۰۷
نمونه‌هایی از نشر صادق هدایت	
بوف کور	۴۲۸
سگ ولگرد	۴۴
قضیه خواب راحت	۴۴۷
لاله	۴۵۱
قضیه ساق یا	۴۰۷
فولکلور یا فرهنگ توده (نمونه‌ها و دستور جمع آوری و تدوین آن)	۴۶۱
پیام کافکا	۴۶۷
اصفهان نصف جهان	۴۷۱
فهرست آثار صادق هدایت	
یادداشت‌ها	۴۷۸
کتابنامه	۴۸۰
فهرست اعلام	۱۰۸۱
۱. کسان، جای‌ها	۱۱۲۵
۲. کتاب‌ها، رساله‌ها، مقاله‌ها، روزنامه‌ها، مجله‌ها، آهنگ‌ها، شعرها	۱۱۴۶

در این کتاب، شرح احوال و آثار این افراد نیز در یادداشت‌ها آمده است:

دانشمندان، فرهنگیان و شخصیت‌های معاصر ایرانی:

محمد پروین گنابادی، بزرگ علوی، میدا ایوال قاسم انجوی هدایت، حسن شبدورایی، مهدی برکشی، ادوارد زوزف، شیرازی، حسن قاتیانیان، علی چواهر کلام، بیزدانیخش هدایتقلی هدایت (اعتضادالملک)، حسین کوهی کرمانی، قهارمان، برویز محمود، بیژن جلالی، جهانگیر تفضلی، رضاقلی خان هدایت (الله باشی)، عیسی هدایت، صبحی مهندی، تقی رفعت، اسماعیل یکانی، علیقلی هدایت فردید، محمود تفضلی، حسینقلی مستغان، رحمت مصطفوی، مخربالدوله، جعفرقلی هدایت نیرالملک، رضاقلی هدایت محمد معود، جهانگیر جلیلی، تقی مدوسی، بهرام صادقی، شاملو، جعفر شریعتمداری، برویز داریوش، هوشنگ صادق چوبک، نصرت رحمانی، حسن هترمندی، احمد غلامحسین مین‌باشیان، آندره سوروگین، تقی ارانی، مظفر فیروز، حسین خیرخواه، مصطفی رحیمی، عبدالحسین گلشیری، غلامحسین ساعدی، گریگور یغیکیان، محمود اورنگ، زین‌العابدین رهنما، امیر عباس هویدا.

دانشمندان، بزرگان و شخصیت‌های قرون پیش ایران:

فخرالدین اسعد گرانی، جمال الدین فقیه، کایی مروزی، ابراهیم موصلى، اسحاق موصلى، عین القضاة همانی

بزرگان و شخصیت‌های سرزمین‌های دیگر:

فرانش کافکا، زان پل سارتر، آنtron چخوف، گی دو اوتس، ترفیل گوتیه، دیدرو، شیم سوتین، فردیک نیجه، موباسان، ادگر ان بو، مارسل پرروست، پل الوار، ویلیام ریشارد واگنر، اسکار وایلد، آنکاپون، مارکی دو ساد، آرتور رصبو، چاکوفسکی، ادوارد گریگ، فرانس زوزف هایدن، فردیک شرین، گورگ مرگشترینه، بهرام گور انکلسازیا، امیل یتونیست، پیر دو مناش، هرولد لم، والنتین آکسیویچ زوکوفسکی، زان یاتیست نیکلا، کارل چاپک، پرسپیر مریم، ارنست تندوره هوهان، آندره زید، هاتری ماتیس، پابلو پیکاسو، گرترود استاین، پل والری، ازرا پاولن، ایگور استراوینسکی، زان ریپکا، گوستاو لوبن، وگر، ارنست شودزاک، زان کوکتو، جیمز جویس، جان اشتاینک، هرمان هسه، گوستاو فلور، آلب کامو، سمبولن رُز سینمن، آفرید ڈاری، پیر کورنی، سیمون دوبووار، یکت، اوژن یونسکو، فیلیپ سوپو، ورجینیا ولق، ارنست هینگوی، ونسان وان گرگ، هربرت لاورنس، بوناندرس آلفرد نوبل، انکساندر پوشکین.

و توضیح درباره:

آنارشیسم، اکسپرسیونیسم، امپرسیونیسم، انجمن نیکارامونیک تهران، سوررالیسم، غارهای آجاتان، (مانیفت) سوررالیسم، کتاب موسیقی الاحرار، کتاب نژاده‌المجالس، نیت‌انگاری (نیهلیسم)، مجله وفا

یادداشت مؤلف

یادم می‌آید در تابستان سال ۱۳۲۰، که بیش از سیزده سال نداشتم و تازه سال اول دبیرستان را تمام کرده بودم، در دل میرزا یادالله صادق هدایت را خواندم؛ کلمه محلل را نفهمیدم، اما محتوای داستان را با آن سن و سال جذب خود کرد و نام صادق هدایت نخستین بار در ذهنم بیت شد. سال بعد، در راه دبیرستان در خیابان امیریه، بوف کور را، که نام آشنا نویسنده را بر خود داشت، از مرد دستفروشی به زیر قیمت خریدم و خواندم. قبل از آن، داستان‌های محسن فارسی، داستان‌های تاریخی محمدعلی شیرازی و داستان‌های اجتماعی حسینقلی مستغان را در مجله‌های ترقی، صبا و تهران مصور و همچنین کتاب‌های مطبع‌الدوله حجازی را خوانده بودم که مطالب همگی آنها برای من ملموس بودند، اما با مطالعه بوف کور دگرگون و دچار اغتشاش فکری شدم آنچه مرا در این میان رنج می‌داد این بود که چهار نسخه توافق آن را تا آنجایی که خوانده‌ام برای دوستانم تعریف کنم. آن را نیمه کاره رها کردم و به حساب این گذاشتم که سوادم قدر نداده است! و بعداً که بوف کور را خواندم و خواندم – حتی هنوز هم – وقتی به بیان ماجرا و برداشت تازه‌ای از آن می‌رسم، نگرانم که نکند هدایت در عالم خواب و رؤیا جلوی چشم ظاهر شود و بالخند رنده‌اش بگوید: «زهی تألف! چقدر در اشتباهی». اظهار نظر درباره کتابی که یکی از مرجع‌های سورئالیست‌ها است و، بنا به گفته‌ای، یکی از دوازده رمان بزرگ جهان در قرن بیستم به شمار آمده است.

ناگفته نماند که هدایت نسبت به نویسنده‌گان دیگر، نظری آلبر کامو، ارنست همینگوی، سامرست موام، آندره زید و ماکسیم گورکی، که بر سال‌های نوجوانی و جوانی من فرمانتواری کردند، بیشترین فضا را در ذهنم به عنوان بزرگ‌ترین نویسنده ایرانی به خود اختصاص داد و همیشه گوشه چشمی به او داشتم.

وقتی به کاوش در زندگی و آثار پژوهشگران معاصر ایران پرداختم، در خلال کار دریافتیم که هدایت از جمله محدود افرادی است که جامعیت دارد. او نه تنها نویسنده‌ای عالیقدر و صاحب سبک است بلکه خیام‌شناس و بنیان‌گذار خیام‌شناسی در ایران است و هنوز کسی چون او نتوانسته است، آن چنان که باید، به ژرفنای اندیشه خیام نزدیک شود و منطقی‌ترین و هوشمندانه‌ترین باور را در شناخت اندیشه‌های خیام ارائه دهد. بهخصوص آن‌که عبدالحسین زرین‌کوب هم تأکید می‌کند که: «صادق هدایت بینش عمیق نشان داده است در نقد خیام – ترانه‌های خیام، در این مورد نیز مثل داستان‌نویسی صادق هدایت، یک سرمشق بی‌بدیل است و ملامت‌ناپذیر».

کار دیگر هدایت، پژوهش به صورت علمی درباره فرهنگ عامه (فولکلور) ایران است که از این نظر نیز بیشگام و بنیان‌گذار است و به قول پرویز ناتل خانلری: «برای تعیین ارزش کار هدایت، ما باید عامل زمان را هم در نظر بگیریم و ببینیم که مردمی در سال‌هایی به تحقیق درباره فولکلور و به جمع‌آوری آثار عامیانه پرداخته و این کار را موقعي انجام داده است که همه علماء و ادبای آن روز به فرهنگ عامیانه به چشم یک چیزی بی‌ارزش خالی از هنر نگاه می‌کردند. آن گاه به نیکی در می‌بایس که هدایت با چه جرئت و چه وسعت نظری دست به این کار زده است. در آن روزگار هیچ ادبی در شان خود نمی‌دانست که به زبان مردم کوچه و بازار پردازد و مثل‌ها و سرودهای عامیانه را جمع‌آوری کند».

ناگفته نماند که هنگامی که دخدا کتاب امثال و حکم را می‌نوشت، هدایت مجموعه‌ای از حدود دو هزار امثال عامیانه را، که در یک دفتر دویست برگی تهیه کرده بود، بی‌مضایقه به او تقدیم کرد و بعدها دخدا از میان شخصیت‌هایی که در قید حیات بودند، تنها، شرح زندگی او را به دست خود نوشت و در آن برای او سنگ تمام گذاشت و در لغتنامه به چاپ رساند.

هدایت به ترجمه نیز دست زد که شامل ترجمه از آثار نویسنده‌گان فرنگی و متون پهلوی است. او آن قدر به زبان فرانسه احاطه داشت که توانست دو داستان به زبان فرانسه بنویسد و آثاری از نویسنده‌گان بزرگ جهان را از این زبان به فارسی برگرداند. هدایت نخستین مترجمی بود که در ایران به شناساندن آنون چخوف پرداخت. ضمناً، علاوه بر داستان، تعدادی از مقاله‌ها و نوشه‌های کوتاه خاورشناسان فرنگ را درباره هنر، فرهنگ و ادبیات ایران به فارسی درآورد.

هدایت به هندوستان سفر کرد و طی نزدیک به دو سال اقامت در آن دیوار از بهرام گور انکلشاریا پهلوی آموخت و آثاری از متون پهلوی را به فارسی ترجمه کرد. ابراهیم پورداوود از او با عنوان یکی از پهلوی‌دان‌های خوب معاصر یاد کرد و این که این رشته را خیلی خوب تحصیل کرده بود. هدایت دو نمایشنامه نوشت و یک نمایشنامه هم به افقی مجتبی مینوی تهیه کردن و از سه سفرنامه‌ای که نوشت، تنها یک سفرنامه در دست است که آن را به طرزی خاص و مطبوع ارائه کرده است. از او تعدادی نقاشی و تعداد بسیار محدودی شعر نیز به جا مانده است.

هدایت بنیان‌گذار نقد تحلیلی است و بنا به گفته محمدعلی اسلامی ندوشن: «او در مقاله‌هایش راجع به ویس و رامین و خیام پایه نقد تحلیلی را گذاشت» و با تحلیل و موشکافی نخستین بار کاری را که غربیان انجام داده بودند در زبان فارسی انجام داد و دید پژوهشگرانه را با نگاهی روشن‌فکرانه درآمیخت و به خوبی غث و سمین ریاعیات را بازشناخت و جدا ساخت و ما را در برابر هر رباعی به تفکر واداشت. پیام کافکای او نیز نقد تحلیلی هوشمندانه‌ای است که می‌توان از آن به عنوان یکی از نمونه‌های نخستین نقد ادبی مدرن در زبان فارسی به شیوه متعارف غرب یاد کرد. در ایران، درباره همیش شاعر و نویسنده‌ای به اندازه هدایت بحث و گفتگو نشده است به طوری که محمد گلبن کتاب‌شناسی او را تا سال ۱۳۵۷ در دویست و هجده صفحه تدارک دید و در کتابی با نام کتاب‌شناسی صادق هدایت به چاپ رساند.

یادداشت مؤلف / یازده

با مشخصاتی که از هدایت در دست داریم، واژه پدیده (phenomenon) برازنده او است که این تعبیر مورد تأیید برویز ناتل خانلری نیز هست. صاحب این قلم بر این باور است که هدایت حیثیت ایران در ادبیات معاصر جهان است، انسانی فاخر با هالمای از ابهام که هرگز مشت خود را باز نکرد.

هوشنگ اتحاد

بهمن ماه ۱۳۸۱

سیاسگزاری

زندگینامه گسترده صادق هدایت — که خود موجب تمایز این جلد در این مجموعه است — ساختاری تازه می‌طلبید که بتواند حق مطلب را درباره آن بزرگ ادا کند. به این منظور زندگینامه او را فصل‌بندی کردم و بر هر یک از آنها عنوانی نهادم. دوست صاحب‌نظرم آقای کیخسرو شاپوری یک بار متن را مطالعه و عنایون فصل‌ها را منسجم کردند و، برای ملموس شدن متن، عکس‌های مناسبی برای تعییه در قسمت‌های مختلف کتاب مشخص نمودند. ناگفته نماند که ایشان از ابتدای شروع چاپ این مجموعه نیز درباره ارجاعات داخل متن پیشنهادهای سازنده‌ای دادند که این امر در تسهیل مطالعه کتاب بسیار مؤثر افتاد. بر خود فرض می‌دانم که از مساعدت‌های بی‌دریغ ایشان صمیمانه سیاسگزاری نمایم.

مراتب امتحان خود را به حضور آقای جهانگیر هدایت، که متابع لازم را در اختیار مؤلف قرار داده‌اند تقدیم می‌دارم و از خدمات خاتم مترجمان مؤیدی امین که با علاقه، حوصله و دقت کم‌نظر، حروف‌نگاری کتاب را انجام داده‌اند تشکر می‌نمایم.
در خاتمه باید اذعان کنم که تهیه بخش گسترده سینمایی که در خور اعتنا باشد، از عهده‌ام خارج بود، پسرم فاران با اشراف به عالم سینما این مهم را پذیرفت، و با وسوسی که داشت، جان مرا به لب رساند و آن را به پایان برد.